Ч. 172. Четвер 13 серпня (31 липня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостваx на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З'їзди монархів. — Справа окупованих країв. — Велико-сербска аґітация. — Події в Туреччині.

З Кронберґа доносять: Анґлійский король Едвард VIII. приїхав тут о 9 год. рано на дворець, де его повитав цісар Вільгельм і кн. Фридрих Кароль гескиий. Повитане обох монархів було дуже сердечне. По представленю дружин оба монархи сіли до самоїзда і поїхали на замок. По приїзді до замку подано снідане. По сніданю оба монархи перейшли до своїх апартаментів. З королем Едвардом їде також підсекретар державний Гердінґе. Гостині сїй приписують як анґлійскі так і німецкі ґазети велике значінє. Ся обставина — пишуть анґлійскі ґазети — що король Едвард не їде інкоґніто і що з ним їде підсекретар державний та анґлійский амбасадор, єсть доказом, що тота гостина єсть родом акциї державної, а „Daily News" заявляє навіть, що зі всїх гостин короля у заграничних монархів, які він відбував в цїли удержаня мира, може ся послідна показати ся найважнїйшою. Французска праса доказує при сій нагоді, що для удержаня мира було би дуже добре, як би Німеччина і Анґлія порозуміли ся що до становища на Балканї.

Нинї приїзджає король Едвард до Ішль в гостину до нашого Монарха а віденьска праса майже однодушно підносить, що ся гостина єсть лиш так сказати би ґратуляцийною. Король хоче лиш зложити Монарсї свою ґратуляцию з нагоди его ювилею і длятого Цїсар не виїде на стрічу королеви, лиш буде его дожидати на двірци. На повитане короля пороблено великі приготовленя.

О дальшій гостинї монархів в Ішль доносять з автентичного жерела: В Ішлю не буде Цїсар принимати вже ніякого монарха. Король і королева румуньскі зложать цісареви свою візиту в жовтни. В першій половинї жовтня приїде також іспаньский король до Відня. Цїсар по маневрах поїде до Будапешту і верне звідтам аж з початком жовтня.

З Будапешту доносять: Загально дожидають, що в осінній сесиї делеґациї буде порішена справа усуненя войскової адміністрациї в окупованих краях та буде заведена самоуправа і конституция. Єсть однак річию можливою, що тота дискусия стане ся безпредметовою зі взгляду на то, що правительство наміряє випередити жаданя одної части угорских політиків. Зачувати, що особи обзнакомлені з адміністрацию країв окупованих довідали ся, що вже виготовлено проект конституциї для Босни і Герцеґовини і мемориял в тій справі вислано до обох правительств. Вже перед послїдною сесиєю делеґациї еляборат той був предложений угорскому правительству і творить основу до дальших переговорів.

Причиною слїдства в справі великосербскої аґітациї в Хорватиї стала ся брошура, яку видав Юрій Настіч, чоловік звістний з процесу чорногорских революцїонерів, котрий, як кажуть, наймав ся ріжним сторонам і правительствам за тайного аґента. Слїдство прибрало великі розміри а арештованя в Дубици, місцевости положеній на границї Босни, послїдували за зраду держави і за злочин против закона о материях вибухових. Ревізия в домі Грваташаніна, начальника громади в Дубици і голови революцийної ґрупи полудново-славяньскої орґанізациї, та у писаря громадского Герака викрила вельми компромітуючий материял, з котрого показало ся, що орґанізацию сербских „Соколів" в Хорватиї переведено після статутів шефа сербского ґенерального штабу полковника Місковича в Білґраді і що члени тих сокільских товариств, особливо-же тоті „Соколи", що служили в австро-угорскій армії та при угорских і хорватских гонведах, мали творити кадри революцийної армії. Вислужені підофіцири займали при „Соколах" визначні ста-

6)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З анґлійского — Томи Кобба.

(Дальше)

— То вас лиш дві на цілий дім?

— Ми хотіли би мати ще якогось слугу, як би якийсь надав ся; пан Ферфорд робить через цілий час в городі — а менї, Біґ-ми, так не хоче ся копати — пан Ферфорд, що правда, копає дуже охотно, але він мучить ся дуже борзо при роботі — відтак треба би ще чистити чоботи і ножі та вилки, лиш той чоловік мусїв би спати на вишції над порожною стайнею, а то кождого відстрашує.

— Дійстно — хоч то недалеко від вас — то менї дивно — сказав на то Йосиф облесно. — Хибаж в хатї нема на стілько місця, а може то така численна родина?

— Крім панї Кавдрі, мене й пана Ферфорда нема більше нікого — повторила Сара. — Ми взагалї тут лише ще від двох місяців, ми приїхали в січни — не можу сказати, щоби подорож була приятна.

— Шкода, що ви мене не закликали на поміч! — сказав Йосиф. — Ну, та як же було дальше?

— Ах, я пригадую собі ще зовсїм добре. Одної середи станули ми, я і панї Кавдрі, котра мене приймила на службу, тут з великими пакунками. Ми застали пана Ферфорда дома, але він ще тої самої ночи від'їхав. Коли ми в пятницю упорали ся з уладженем і дім замкнули, его все ще не було; я длятого гадала, що зімлію, коли в суботу рано побачила его перед собою.

— То хиба він в ночи вернув?

— Авжеж — сказала Сара — але він певно не їхав зелїзницею. Я здогадую ся, що то панї Кавдрі его впустила. Як би й не було а він стояв в суботу досьвіта в сїнех і добре мене перепудив.

На тім закінчила Сара першу розмову з Йосифом. Она здивувала ся немало, коли на другий день около одинайцятої години перед полуднем стрітила его на сходах в сїнех.

— Чи пан Ферфорд дома? — спитав він дівчину, моргаючи до неї довірочно. — Я чув, що тут потребують зручного слуги.

Лишений сам в сїнех, підчас коли Сара побігла дати панови знати, скористав Йосиф з вільної хвилї і роздивив ся всюди. По лївій руцї побачив отверті двері мабуть від гостинної комнати — в глубині вели входи на поверх і там побачив Йосиф уряджене, котре у великій мірі звернуло его увагу на себе: очевидно недавно зроблене зашальоване ішло почерез сходи від одної стіни до другої, підчас коли малі дверцї в нім творили перехід до горішної части сходів. Тою сьвіжо помальованою деревляною стїною був перший поверх зовсїм відділений від долішної части будинку.

Йосиф споглядав ще в гору і роздумував над тим, хто би там міг укривати ся, коли Сара вернула і повела его через сїни на право столової, обширної комнати з порядною але вже трохи занедбаною знадобою, мов би там ніяка панї дому не дбала про порядок і вигоду.

Ферфорд, що сидїв при сніданю, поклав ґазету на бік, коли війшов Йосиф, встав і з заложеними в кишенї руками станув перед огнем, що палахкотів в печи.

— Чого хочете? — спитав він коротко, взявши того чоловіка добре на око.

— Звиніть, пане, я чув, що вам потреба зручного слуги до всїляких домашних робіт.

Йосиф зробив покірну міну; черти его лиця були не дуже притягаючі та й він не дивив ся Овенови просто в очи, лиш споглядав завдно з коса почерез конець свого носа; але в добре вичищеним чорнім сурдутї і в чистих штанах міг він зовсїм добре подобати на слугу, котрий слухає нової служби.

— Чи ви тутешні? — допитував ся Овен.

— Ні, я був через два роки в Льондонї на службі у полковника Госкінса, ул. Гірска Майфер. Перед кількома місяцями зійшов я зі служби задля поратованя здоровля. Я би охотно лишив ся тут в сих здорових сторонах.

— Менї не потреба послугача — сказав Овен — лиш здоровенного чоловіка, котрий би помагав слугиням при роботі в городі.

— Я так люблю робити в городї, що аж пропадаю за такою роботою — я родив ся і зріс на селї.

новица. Ціла тота орґанізация обнимала полудневу Угорщину, Хорватию, Босну і Герцеґовину.

Турецка конституция поступає жваво наперед і коли так піде дальше, то Туреччина завстидає Росию і тоді хиба Туреччина буде слати ноти до держав, щоби в Росиї переводжено реформи. Новий закон виборчий роздано властям адміністрацийним. Після того закона вибори мають відбувати ся посередно. Кожда місцевість, що має 500 а найменше 250 душ вибирає одного виборця. Санджаки, котрі мають що найменше 25.000 мужчин, вибирають одного посла; санджаки маючі від 50.000 до 70.000 мужчин вибирають також одного посла; санджаки з мужчинами до 125.000 вибирають двох послів, до 175.000 — трох, а до 220.000 мужчин 4 послів. Чинне право виборче мають всї самостійні мужчини, посідаючі горожаньскі права, котрі скінчили 25 рік житя і платять який небудь податок. Також і активні войскові виконують право виборче. Пасивне право виборче мають ті мужчини, котрі укінчили 30 рік житя. Міністри і урядники міністерияльні не можуть бути послами. Комісиї виборчі переводять вибір без інтервенциї властий політичних.

В справі борби на балканьскій граници доносять з Константинополя: Праса турецка оголошує кілька звісток в справі турецко-болгарских подій на граници і стверджує, що нема причини до якогось непорозуміня. Мимо чутки, що Болгария мобілізує свої резерви, треба ожидати потвердженя тих вістий. Політика Туреччини не єсть аґресивною, але на атак з'уміє енерґічно відповісти. Аґресивна політика Болгариї була би для неї нещастєм.

Новинки.

Львів, дня 12-го серпня 1908.

— **Іменованя.** Міністерство торговлї надало посади контрольорів почтових старшим офицялам почтовим: Фр. Ґрінови в Коломиї, Хуне Давидови в Перемишли і Яковови Шрайберови в Новім Санчи з полишенем їх в дотеперішних місцях службових; — дальше Вартол. Литвинови в Ряшеві, в уряді почтовім в Бучачи, Йос. Ляховичеви в Бережанах, Волод. Фалїшевскому в Новім Санчи, Генр. Чернерови в Коломиї, Стан. Антошови і Йос. Фр. Інчаковскому у Львові, всїм в уряді почтовім у Львові 1; — наконець Мозесови Лїнденбавмови і Ад. Розенравхови в Станиславові, в уряді почтовім в Станиславові 1, та іменувало офицяла почтового, Волод. Савчиньского з Кракова, контрольором почтовим в уряді почт. в Підволочисках.

— **Ювілейні почтові картки.** Австрийский заряд почт виготовлює на день 13 серпня с. р. видане ювілейних переписних листків, яко памятку 60-лїтного володарства цїсаря Франц Йосифа. На картках буде поміщений портрет цїсаря з молодих лїт в артистичнім виконаню.

— **До „Селяньскої Бурси“ в Городенцї** приймє виділ філїї „Просьвіти“ на удержане на рік шкільний 1908/9 около 20 питомцїв, учеників шкіл народних. Подане враз з заявою, кілько просячий зобовязує ся місячно платити, належить слати на адресу о. А. Стрільчика, сотрудника в Городенцї.

— **До Бурси Взаїмної Помочи учительскої в Коломиї** приймуть на сей рік шкільний учеників шкіл народних (виділових), ґімназиї або учительских курсів семинарийних. Условини: Батьки взглядно опікуни мусять бути членами. Взаїмної Пом. уч. чи то вписатись в члени сего Товариства. Першеньство мають сини учителїв. Треба виказатись потрібною скількостию біля і постелї. Долучити декларацию оплати місячної 20 корон (з гори). Оплата може бути знижена для петентів, що на се заслугують. Зголошувати ся устно або на письмі до 25 серпня с. р. до підписаного в Коломиї, ул. Україньска ч. 69. Вас. Вятвицкий, учитель школи виділ. ім. Коперника.

До Жовкви! Відложений з 9 серпня народний фестин в Жовкві відбуде ся в разї погоди в найблизшу недїлю в лїску „Гарай“. Зі Львова вийде окремий поїзд о 1·30 год. по пол. а поверне до Львова о 11 год. в ночи. Білети їзди разом зі вступом на фестин по 1·60 кор. можна вже набувати в „Сокільскім Базарі“, „Народнїй Торговлї“, Книгарнї Тов. Шевченка і в Тов. „Сила“, через цїлий день, а в „Соколї“ і „Зорі“ від 6—9 години вечером.

— **Зливи і тучі без кінця.** Зі всїх сторін краю надходять вісти о страшних зливах а шкоди, яких дощі вже наробили, суть величезні. Збіже в декотрих сторонах поросло таки на пни, а то, що зжате, гниє на помітї або в снопах. Розмірно найменше ще потерпіли ті сторони, де головним добутком єсть кукурудза, як н. пр. Коломийщина. За то в тих сторонах потерпіли люди в инший спосіб: ріки і потоки всюди поприбували а вода дозаливала все і понищила. Прут і Черемош прибули знову. Під Пістинем забрала вода міст на Пістинцї а комунїкация межи Коломиєю а Косовом знову перервана. Великий міст на Черемоши межи Кутами а Вижницею знов ушкоджений. Вчера досьвіта пересунула ся понад Львовом буря з громами а дош лив як з коновки. Нинї від рана паде знов дощ з малими перервами. — Дня 30 липня по полудни навістила сильна градова туча поля Яворівского малого передмістя. Незвичайно густий град падав цїлих 20 мінут, і знищив до тла всї засіви, не лишаючи особливо коло зелїзничої стацнї на просторі кількадесяти морґів буквально анї одного зерна в соломі. З капусти лишились лиш самі качани, картофлї знищені, паша пропала вся. Шкода виносить над 22.000 корон. Тяжкий сум огорнув і так бідних передміщан; податки по три роки не плачені, а тут голод грозить неминучо. Більша поміч зі сторони властий є конечна. Завязав ся вже і місцевий комітет запомоговий. — Оногди о 11 год. в ночи настав межи Єиневідском а Любінцями хмаролом. Коло села Старяви на 5 кільометрів довкола вода на поли все змила. Злива і буря були так великі, що вихор виривав старі дерева з корінем а вода несла їх аж на поля.

— **Дрібні вісти.** Страйк робітників переплетничих у Львові, який тягнув ся цїлих щість недїль, остаточно закінчив ся уступкою майстрів.— Внаслїдок розпорядженя радника Двору Червіньского засуспендувано в урядованю радника судового Якубовічі в Сучаві, вмішаного в справу хабарництва урядників судових в Сучаві, о чім ми вчера доносили. — Сотрудник фірми купецкої Ант. Олеарчика згубив вчера вексель на 307 кор 50 сот. — Огонь на „Oil-City“ в Бориславі майже вже угашено; лиш денеде горять ще ґази, котрі однак в короткім часї дадуть ся вже угасити. — Коло Йорданова в західній Галичинї зловили хлопцї два бузьки, у котрих на ногах знайдено металеві обручки, Суть то відзнаки орнїтольоґічної станциї Розіттен у всхідних Прусах, котра причіпає такі відзнаки всїляким птицям, щоби в той спосіб вислїдити напрям їх подорожи. — Послїдної ночи вигоріла половина міста Скопля в Альбанії. Шкода виносить 3 мілїони франків. — В Снятинї і в Зарудю, зборівского повіта лютить ся тиф черевний. — Росийска часопись „Рєч“ доносить на основі дат головної управи росийских вязниць, що в 1906 р. вивезено в Росиї на поселене в Сибір не менше лиш 1,300.000 осіб. До того удержувало росийске правительство 11.721 вояків під коман-

---

— А ви би схотїли спати на вишці над стайнею? Я не держу коний, але хочу, щоби якийсь слуга ночував тут в домі.

— Мій тато був візником — як би ви менї казали вибирати, то я волїв би стайню — менї там все здає ся, що я у себе дома.

По короткій розмові що до платнї, при чім Йосиф показав ся не дуже перебирчивий, запримітив Овен: Ви чей маєте якісь сьвідоцтва?

— Полковник Госкінс виїхав за границю — відповів Боджер як стій; він здав мене на свого управителя, а коли ваша ласка і схочете написати до него, то довідаєте ся від него найлїпше.

Овен виймив папір і олівець з кишенї та спитав Йосифа о єго прізвище.

— Вільям Савндерс.

— А імя і адреса управителя?

— Пан Боджер — прошу вашої ласки — Йосиф Боджер, мешкає при ул. Сеймура ч. 45.

— Напишу ще до пана Боджера — сказав Овен. — Коли дістану добру відповідь про вас, то можете слїдуючого понедїлка стати у мене на службу. А де до вас написати?

— У пана Джонеса, фризиєра і голяря, Льондон ул. Західна ч. 3. Я вижидаю сьвідоцтва зовсїм спокійно; ніхто не може сказати про мене нічого злого.

— В такім случаю дам вам знати і ви могли би в понедїлок вечером прийти.

По сих словах попращав ся Овен з чемним убігателем, котрий найблизшим поїздом вернув знову до столицї.

6. Глава.

Доктор Вірет.

Докторови Віретови вело ся від самого початку знаменито. Вже молодим мужчиною уважано єго за найславнїйшого хірурґа; маючи 40 лїт, оженив ся він з хорошою дївчиною, що була двайцять лїт молодша від него, а маючи ледви 50 лїт, дійшов він до великого значіня і становища, мав значні доходи і прекрасну доньку з білявим волосєм, що була радостию і розкошию єго житя.

Він станув на висотї свого щастя, аж ось оно єго покинуло. Панї Віретова занедужала. За радою лїкарів мала она, заким би ще настала студена пора року, покинути Анґлїю і перенести ся на Мадейру. Зразу не хотїла она ніяк розлучити ся зі своєю родиною; аж коли їй др. Вірет обіцяв, що єї донечка Ельза буде могла поїхати з нею, она на то пристала. Так отже одного теплого дня в жовтни попращав ся він з жінкою і дитиною в послїдне і з зайшлими сльозами очима стояв на гребли в Суземптонї, коли „Пруссія“ відпливала на широке море.

В два днї опісля, коли він сам один сидів при снїданю, впали єму в очи грубими буквами випечатані перші слова якоїсь новинки в ранїшній ґазетї:

„Страшне нещастє на побережу Портуґалії.
„Пруссія“ розбила ся.
Більше як 300 людий згинуло“

Снїданя вже й не рушив; численні недужі надармо ждали в передній комнатї. Др. Вірет їхав як день так ніч до Лісбони, щоби звідтам дістати ся на скалисте побереже, коло котрого розбила ся „Пруссія“.

Коли корабель виїхав на скали, були майже всї пасажири в кабінах. Задля мраки і сильного похвату води здавало ся капітанови, що він яких 30 миль від берега. Коли добачив остерігаюче сьвітло, було вже за пізно. Многі потопили ся, заким ще змогли вийти на поклад, а між тими немногими, котрі виратували ся з розбурханих филь, знайшов др. Вірет чоловіка, котрий міг єму дещо розповісти про послїдні хвилї житя єго дорогих. Той чоловік, відважний і зручний пливак, боров ся якраз з филями, коли вода наднесла до него матір і дитину, котрі держали ся кріпко одно другого. Уповаючи на свої сили, гадав він, що й з тягаром допливе до берега, хотів він на просьбу жінки Вірета ратувати лиш єї дитину і відобрати омлївшу дївчину з рук матери, але прикотила ся филя величезна як гора і вирвала нещасливі женщини з рук того, що хотів їх ратувати. Та й він сам не тямив ся вже о сьвітї, аж наконець коли з розпуки добув ще послїдних сил, вода викинула єго на беріг і так уратував він ще своє житє.

По кількох днях удало ся докторови Віретови з великим трудом відшукати тїла жінки і дитини, котрі вода викинула на беріг. Не позістало єму нічого більше, як лиш похоронити обоє на найблизшім католицкім кладовищи, по чім він, чоловік зломаний, котрому важко вже прийшло ся жити на сьвітї, вернув до Льондону.

(Дальше буде).

дою 100 офіцирів всілякої ранґи, розміщених в 534 конвоєвих залогах. З того величезного числа вязнів втекло в дорозї 119 а з тих 28 зловлено, а двох убито.

† **Померли:** О. Іван Джурдж-Селецкий, парох в Медвежи, дрогобицкого деканата, упокоїв ся дня 27 липня в 63 р. житя а в 39 р. сьвященьства. — Олена Вацикiвна, учителька в Білім перемишляньского повіта, упокоїла ся дня 17 липня в 26 р. житя а в 7 р. учительскої служби.

— **Репертуар руско-народного театру в Снятині.** (Саля власна коло ц. к. суду). Початок о 7·30 вечером. — Білети продає „Народна Торговля“.

В четвер 13 с. м. „Суєта“, комедия в 4 діях Карпенка Карого.

В суботу 15 с. м. „Барон циганів“, оперетка в 3 діях Сграуса.

В неділю 16 с. м. „Маруся Богуславка“, історично-побутова драма зі співами в 5 діях М. Старицкого.

Ві второк 18 с. м. „Галька“, опера в 4 діях Монюшка.

В середу 19 с. м. „Лісова квітка“, конкурсова комедия в 4 діях Яновскої.

— **Крадежі.** З Тернополя доносять, що там обкрадено др. Вітошиньского. Злодій забрав готівкою 500 кор., кілька золотих і срібних годинників, золоту бразлету, ланцушкової роботи, кілька штук золотих монет і будильник. Злодій виїхав мабуть в сторону як до Львова. — Доброго брата має Николай Вовк, що мешкає на Богданівці. В часі єго неприсутности добув ся до єго помешканя брат Максим і забрав єму біле, вартости 50 кор., щоби єго опісля продати і за узискані в той спосіб гроші, упити ся. Та й дійстно упив ся, але поліция прихопила єго і взяла під ключ.

— **Краєвий Союз Ревізийний** у Львові повідомляє отсим усі свої союзні стоваришеня, що по мисли закона про пенсийне обезпечене приватних урядників з 16 грудня 1906 В. з. д. ч. 1 з р. 1907 та розпорядку міністерства справ внутрішних з 1 липня 1908 ч. 127 В. з. д. в цїли доповненя обовязку першого зголошеня урядників і инших затруднених осіб, обовязаних до пенсийного обезпеченя, належить безпроволочно зголошуватись у дотичних ц. к. староствах (львівскі стоваришеня в маґістратї) по друковані поученя та відповідні друкcортиформулярі (рускі!) та виповнивши їх після одержаного поученя в переступнім речинци до 28 серпня 1908, предложити своїм ц. к. старостам (львівскі стов. маґістратови), а то під загрозою гривни 200 К або кари 20 день арешту, якою карати муть ц. к. староства по мисли §. 82 висше покликаного закона сих службодавців (стоваришеня), котрі не подадуть жаданих звісток або не в визначенім речинци.

— **Кістяк з грішми.** На парцелї п. Криштофовича в Бережанах при розкопуваню землї викопано недавно тому людский кістяк, під котрого головою знайшов ся горнець з грішми. Виглядало то так, як колиб небіжчик умираючи поклав собі горнець під голову. Знатоки кажуть, що небіжчик лежав в той спосіб яких 300 літ.

— **В справі еміґрациї до Чіле** інформує міністерство внутрішних справ: Недостача робучих сил, яка дала ся відчути в Чіле зараз по катастрофі трясеня землї, устала борзо наслідком скріпленої імміґрациї. Крім того економічна кріза, що вибухла в другім півроцї 1907, довела до того, що робітників не лише не глядано, але масово їх видалювано. Наслідком тих відносин упали знову значно платнї, котрі по катастрофі трясеня землї пішли були в гору. Тимчасом проживок стає ся чимраз дорожший, а ціни засобів поживи дійшли до небувалої висоти. Не дивниця, що більшість переселенців, котрі в 1907 р. прибули до Чіле, по короткім часї сей край покинули. Кольонізацийна акция в Чіле є майже виключно в руках концесiонованих підприємців, з котрих однак богато не додержало своїх зобовязань, так що чілійске правительство зірвало з ними умови і відобрало концесиї та землю. Правосильною є ще заключена чілійским правительством з одним італіяньским еміґрацийним аґентом умова, в котрій сей аґент з'обовязав ся привезти до Чіле 30.000 виходців; незабаром має прибути перша ґрупа тих людий. Серед таких обставин треба тепер всіми силами відраджувати еміґрацию до Чіле без ріжницї, чи ходить о робітників, чи о кольоністів.

— **З зелїзниць.** „Gazeta Lwowska“ оповіщує розписане достави материялів державних, потрібних для ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові на рік 1909. Дотичні оферти, виставлені на приписаних формулярах, треба подавати найпізнїйше до 10. вересня с. р. до 12 години в полудне до ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. — Близші условя сеї достави поміщені суть в Ґазетї Львівскій з дня 15. серпня с. р., а уділяє ся їх також в відділах 3 і 4 згаданої ц. к. Дирекциї зелїзниць державних.

Телеґрами.

Ішль 12 серпня. О 10 год. перед полуднем приїхав тут король Едвард. На дворци повитав єго з войсковими почестями Цісар, Архикнязї Евген і Йосиф та князї баварскі Леопольд, Юрий і Конрад. Повитане монархів було дуже сердечне. Монархи поцїлували ся а по повитаню архікнязїв і князїв баварских перейшли коло почетної компанії, витані оваційно зібраною товпою. Відтак поїхали до квартири короля в готели „Елїзабет“, де на повитане явили ся княг. Ґізеля, архикн. Мария Валерия і Єлисавета Франціска, мін. Еренталь, австрийский амбасадор в Льондонї ґр. Менсдорф і др. а по повитаню Цїсар вернув до своєї віллї. В годину опісля явив ся король в цїсарскій віллї, щоби зложити ґратуляцию з нагоди 60-лїтного ювилею правлїня. Відтак вернув король до свого помешканя і приймив ревізиту Цісаря. Опісля відбуло ся в цїсарскій віллї снїдане. — Від рана паде тут дощ і єсть холодно.

Франкфурт н. М. 12 липня. До „Frankf. Ztg.“ доносять з Вінніпеґа, що знов на захід від Ферніє стоять лїси в полуміни.

Карльсбад 12 липня. Прибув тут на курацию президент францускoго кабінету Клемансо.

Тебріс 12 липня. Оногди стріляли зі всїх сторін. Войско бомбардувало ґранатами часть міста заняту революціонерами. Вчера вечером перед 6 год. стріляно з пушок а відтак настав спокій.

Господарство, промисл і торговля.

Ціна збіжа у Львові.

дня 10 серпня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·40	до	10·60
Жито	8·30	до	8·50
Овес	6·80	до	7·—
Ячмінь пашний	7·—	до	7·30
Ячмінь броварний	—·—	до	—·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	8·—	до	11·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	140·—	до	150·—
Конюшина біла	90·—	до	110·—
Конюшина шведска	140·—	до	150·—
Тимотка	140·—	до	150·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середнє-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені **звіздкою (*)**. Нічна пора числить ся від **6** год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00 **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд. 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни, (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).